

Gazetka

dla

Wszystkich

NR 5(91)/2016 MAJ

Zapraszamy na **nabożeństwa majowe**
dzieci na godz. 17⁰⁰, wszystkich na godz. 17³⁰
w niedziele wszystkich na godz. 17³⁰
kapliczka przy ul. Grabowej – godz. 19⁰⁰

Świątynia Opatrzności Bożej w Warszawie a Konstytucja 3 Maja

Od kilku lat jeżdżę na wycieczki organizowane dla seniorów z naszej dzielnicy. Poznaję ciekawych ludzi, a przede wszystkim, uzupełniam wiedzę historyczną i geograficzną. Na początku kwietnia byliśmy na wycieczce w Warszawie. Wiele zwiedzanych miejsc, zwłaszcza doskonale odrestaurowana, lub raczej odbudowana Starówka z Zamkiem Królewskim, zrobiło na mnie wrażenie.

Mieliśmy czas na spacer Krakowskim Przedmieściem, chwilę zadumy przed Pałacem Prezydenckim, oglądanie warszawskich kościołów, pałaców, pomników, na relaks w Parku Łazienkowskim. Przyglądaliśmy się zmianie warty przed Grobem Nieznanego Żołnierza, zwiedziliśmy archikatedrę i jej podziemia, stary cmentarz na Powązkach i wreszcie poznaliśmy potężną, monumentalną w swej bryle, Świątynię Opatrzności Bożej na Polach Wilanowskich. Przewodnik bardzo interesująco opowiadał o każdym mijanym obiek-

cie, ale ja po powrocie do domu, jak zwykle, uzupełniam swoją wiedzę czytając książki historyczne, przeglądając mapy, foldery i przewodniki oraz strony internetowe.

Muszę przyznać, że wycieczka do Warszawy była bardzo udana i na pewno nie tylko mnie ale i innym uczestnikom przypominała o wielu uroczystościach, doniosłych historycznych i patriotycz-

nych chwilach związanych z naszą Ojczyzną. Przyznam, że kilka razy byłam wzruszona. Zwiedzanie Panteonu Wielkich Polaków w Świątyni Opatrzności Bożej na Polach Wilanowskich podsunęło mi niejako temat do majowego numeru naszej „Gazetki dla Wszystkich”.

Maj, odkąd sięgam pamięcią, był i jest dla mnie „Maryjny”, zawsze kojarzy mi się z odprawianymi wtedy nabożeństwami. A od wielu lat – **3 maja** to „reanimowane” nasze wielkie narodowe **Święto** czyli uchwalenie **Konstytucji w roku 1791** – pierwszej Konstytucji w Polsce a drugiej na świecie. Ktoś zapewne zada sobie pytanie, co ma Konstytucja do Świątyni? Ano ma.

Dnia **5 maja 1791 roku**, dwa dni po uchwaleniu **Konstytucji**, **Sejm Czteroletni** podjął uchwałę o wzniesieniu **Świątyni Najwyższej Opatrzności**, jako wotum wdzięczności za uchwalenie **Ustawy Rząd-**

dowej. Ogłoszony został pierwszy w Polsce konkurs architektoniczny na projekt kościoła – Katedry Rzeczypospolitej. Wśród autorów znalazło się wielu architektów królewskich. Największe uznanie króla zdobył projekt architekta Jakuba Kubickiego. Oprócz samego kościoła pan Kubicki zaprojektował, również jego wspaniałe otoczenie. Kamień węgielny wmurowano 3 maja 1792 na terenie dzisiejszego Ogrodu Botanicznego UW w pobliżu Łazienek. Niestety, w 1795 roku III rozbiór Polski przerwał podjęte prace. Działania na rzecz budowy świątyni **wznowiono dopiero po 123 latach** niewoli, czyli po odzyskaniu niepodległości **w 1918 roku**. Obiekt miał być zbudowany na Polu Mokotowskim według projektu architekta **Bohdana Pniewskiego**. Wybuch II wojny światowej uniemożliwił jej realizację przez następnych kilkadziesiąt lat. Z kolejną inicjatywą budowy świątyni wystąpił w 1989 roku **prymas Józef Glemp**. Jak łatwo policzyć historia budowy Świątyni Najwyższej Opatrzności liczy już ponad 200 lat.

Byłam wzruszona i dumna, przechodząc wokół Panteonu Wielkich Polaków jak i dotykając relikwii ośmiu Polskich Świętych i Błogosławionych mieszczących się za ołtarzem w specjalnych gablotach. Jest to szczególne miejsce gdzie powinniśmy dziękować Panu Bogu za wolność i prosić o wytrwanie w wierze chrześcijańskiej, o zachowanie narodowej tożsamości i dalszą opiekę nad naszą Ojczyzną.

Budowa Świątyni Opatrzności Bożej na Polach Wilanowskich trwa nadal. Wielka ofiarność Polaków staje się coraz bardziej widoczna. Ja ufam, że po przeczytaniu mojego artykułu wspólnota darczyńców powiększy się i wzro-

śnie szansa na dotrzymanie obietnicy naszych praojców. Świątynia Opatrzności Bożej to trwały pomnik dla przyszłych pokoleń, każdy Polak, chrześcijanin ma szansę w budowaniu i tworzeniu tego wspaniałego dzieła.

Irena Surma

Wszelkie szczegółowe informacje na ten temat można znaleźć pod adresem: Centrum Opatrzności – Wotum Narodu, ul. Miodowa 17/19, 00-246 Warszawa, tel. do biura COB: 22 201 97 12 lub na stronie internetowej www.centrumopatrznosci.pl

Pieśń o Najświętszej Pannie Częstochowskiej

Witaj Jutrzenko rano powstająca,
Śliczna jak miesiąc, jak słońce świecąca!
Ty świecisz w miłej światu Częstochowie,
Gdzie czołem biją świata monarchowie.
Tobie z dwunastu gwiazd koronę dano,
Panią Cię świata wszystkiego podano;
Na Jasnej Górze jaśniejsza nad słońce –
Tu lud upada do nóg swej Patronce.
Pocieszycielko ludzi utrapionych!
Do Ciebie, Panno, w nędzach niezliczonych
Lud się ucieka i prosi serdecznie,
By za przyczyną Twoją żył bezpiecznie.
Pamiętaj, Panno, na polską Koronę,
Którąś raz wzięła pod swoją obronę:
Wszakżeś jest polską Maryja Królową,
Której Bóg oddał za tron Częstochową.
Tam Twoje serce, kędy skarb przebywa,
Gdzie królewski stół Twój obraz nakrywa:
Niech odrobiny z niego nam spadają,
Twoi synowie niech głodu nie znają.
Otwórz Twój skarbiec, niech mamy te dary,
Któreś Ty synom dawała bez miary:
Niech dziatki Twoje doznają Twej mocy,
Strzeż nas, o Panno, jak we dnie tak w nocy.

Franciszek Karpiński
(1741-1825)

DZIEŃ MATKI

Dzień Matki to święto na cześć wszystkich matek obchodzone w wielu krajach świata. Jego współczesna forma zapoczątkowana została w Stanach Zjednoczonych na początku XX wieku, gdzie obchodzone jest w drugą niedzielę maja. W Polsce święto to, wypadające 26 maja, obchodzono pierwszy raz w 1914 roku w Krakowie.

Chociaż współczesna forma święta jest stosunkowo młoda, to w różnych kulturach na przestrzeni wieków istniały święta poświęcone zarówno macierzyństwu, jak i płodności. Starożytne kultury miały własne święta ku czci matek, często reprezentowanych przez boginie-matki, symbole płodności i urodzaju. Frygowie obchodzili święto poświęcone Kybele – bogini płodności, urodzaju, wiosny i miast obronnych, Bogini Matce. U Greków podobną rolę pełniła Reja (także Rea), a zwyczaj ten został przejęty przez Rzymian i dostosowany do ich panteonu bóstw. Niektóre ze starożytnych obchodów przetrwały do dziś, np. w Indiach, w tradycji hinduskiej ważną rolę odgrywa święto Durgapudża, czyli obchody ku czci bogini Durgi.

W XVI wieku rozwinął się zwyczaj odwiedzania rodzinnych stron i brania udziału w mszy odprawianej w „kościel-matce” w czwartą niedzielę Wielkiego Postu, tzw. *Laetare*, czyli z łac. radować się. W Anglii niedzielę tą nazywano *Mothering Sunday*. Wizyta w rodzinnych stronach wiązała się, oczywiście, z odwiedzinami rodzinnego domu, spotkaniem z matką i ojcem.

Jak wspomniano, współczesna forma święta wywodzi się ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i została zapoczątkowana za sprawą Anny Jarvis z Filadelfii, która zorganizowała 12 maja 1907 r. nabożeństwo na cześć swojej zmarłej matki, działaczki na rzecz kobiet. Przeprowadzona przez nią kampania mająca na celu popularyzację obchodów Dnia Matki przyniosła spodziewany rezultat i już po kilku latach większość stanów obchodziła to święto w drugą niedzielę maja, a w 1914 r. prezydent Woodrow Wilson uczynił je świętem pań-

stwowym. Początkowo święto to miało na celu szczególne uszanowanie matki, docenienie jej wysiłków włożonych w wychowanie dzieci, jednak szybko uległo komercjalizacji w postaci zwyczajów wysyłania kartek z życzeniami i kupowania kwiatów, czy prezentów.

Niezależnie od tego, czy ulegniemy komercyjnej stronie Dnia Matki z pewnością warto pamiętać w tym dniu o swojej kochanej mamie i złożyć jej życzenia, podziękowania za ogrom poniesionego przez nią trudu. Oczywiście, bukiet kwiatów, czy drobny upominek będzie mimo wszystko miłym dodatkiem do życzeń.

Na zakończenie piękny wiersz o niestrudzonej matczynej miłości.

źródło: www.kalendarzswiat.pl

To matka?

Choć posiwiały ciemne jej sploty,
Chociaż zmarszczkami twarz jej pokryta,
Chociaż wdzięk lekki straciły kroki,
Lecz w oczach tenże uśmiech zakwita,
Ta sama miłość w sercu jej płonie,
Co wiek swój, słabość, zapomnieć każe,
Tylko do dzieci wyciąga dłonie,
I wszystko oddać gotowa w darze.
I choć na nogach ledwo się ślania,
Mnie spocząć każe, „... boś ty zmęczona,
Ty tyle dzisiaj miałaś biegania...”
I tuli dziecko swoje w ramionach.
I zawsze czujna, ciągle gotowa
Pomagać dzieciom swym do ostatka,
Miłość swą w czyny zdobi, nie w słowa –
– To ma jedyna, najdroższa matka!

Karol Wojtyła

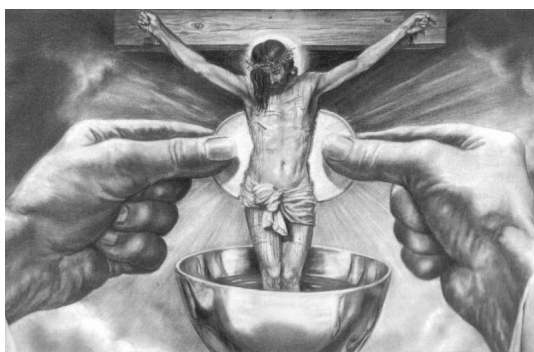
DAŁEŚ WIECZNOŚCI SMAK CHLEBA, PANIE...

*Dzielimy się wiarą jak chlebem, dajmy świadectwo miłości
Bóg ofiarował nam siebie i my mamy się Nim z ludźmi dzielić*

Miesiąc maj. Pora wiosennego przebudzenia. Czas narodzin nowego życia. Radość, kaskady świeżości, soczystość barw. Niewątpliwie jest to jeden z najpiękniejszych miesięcy w roku. Przyroda aż kipi obfitością i sprawia wrażenie, jakby czerpała swoje życiodajne soki z nigdy niewysychającego źródła, wypływającego z otchłani ziemi. Nie znamy ani początku, ani końca tego biegu życia i nieustannie ono nas zaskakuje, wzbudzając zachwyt i zmuszając do szacunku.

Nic zatem dziwnego, że w tym miesiącu przeżywamy tak ważne momenty, które z pewnością odzwierciedlają również niezwykłą wiosnę Kościoła. Oto przecież trwamy w pełnym radości okresie wielkanocnym, śmierć została pokonana, staliśmy się nowym życiem! Ale teraz ten charakter zostaje jeszcze bardziej podkreślony. To właśnie w maju, w sposób szczególny zatrzymujemy się nad najważniejszą Tajemnicą naszej wiary, niegasnącym źródłem, z którego czerpać możemy wieczne szczęście – nad Eucharystią. Poeta ujmując to słowami: *jak opowiedzieć Boga, może po prostu położyć Chleb na Stole i otworzyć Ciszę* (W. Buryła). To właśnie w białym kawałku Chleba, Bóg zamknął Siebie dla nas, z miłości. I to podczas sprawowania Najświętszej Ofiary, chce się spotkać z każdym z nas, osobiście. A teraz mamy tę możliwość, żeby kontemplować to Misterium Miłości.

Przypatrzmy się więc tym szczególnym okazjom do zagłębienia się w dar Eucharystii. Oto rozpoczął się okres Pierwszych Komunii Świętych, choć w naszej parafii ta uroczystość odbędzie się na początku czerwca, niemniej przygotowania już się rozpoczynają. To właśnie wtedy dzieci po raz pierwszy w pełni uczestniczą we Mszy Świętej, przyjmują Ciało Chrystusa. Przedziwne zjednoczenie się z samym Zbawicielem! Jest to wspaniały moment na przypomnienie sobie swojej własnej Pierwszej Komunii. Która to już rocznica? Co wtedy czułem? Co ta szczególna zażyłość z Bogiem zmieniła we mnie? Spróbujmy sobie odpowiedzieć na te py-

tania...

Maj to również czas wyjątkowy dla tych, którzy przygotowują się do wyłącznej służby Bogu. Oto zwykle wtedy następuje ten najważniejszy moment – Święcenia Kapłańskie, a potem Msze Święte Prymicyjne. W tym roku nasza parafia będzie miała okazję świętować w sposób szczególny owo spotkanie z Tajemnicą wieczności zamkniętej w prostych znakach chleba i wina, ponieważ nasz parafianin diakon Krzysztof Jankow-

ski, przyjmie święcenia kapłańskie, a w niedzielę, 29 maja, odprawi Mszę świętą Prymicyjną u nas. Bez Eucharystii nie ma kapłaństwa, nie byłoby ono potrzebne! To przecież kapłan *zamyka w dłoni biały chleb, łamie Chrystusa, srebrzysta kropla łączy się w krew, życie rozkwita, na Jego pamiątkę kreśli znak krzyża*. I choć najbliższej dotyka Ona nowo wyświęconych kapłanów, to jednak wszyscy uczestniczymy w tej podniosłej chwili, ilekroć gromadzimy się na Eucharystii.

Nie zapominajmy też, że w tym roku w maju wypada Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej, czyli inaczej Boże Ciało. Jest to szczyt kultu Eucharystycznego.

Największa manifestacja wiary w to, że Chrystus został z nami aż do skończenia świata, tak, jak nam to obiecał! Dla nas jest to kolejna możliwość, aby podziękować Bogu za tak wspaniały dar Jego obecności, tak bliskiej, że *przecież można Ją zniszczyć jednym ruchem ręki, Bóg jednak trwa!* – jak zauważa poeta.

Widzimy zatem, że Kościół w miesiącu, który całym sobą krzyczy życiem, również zatrzymuje się nad źródłem życia, i to tego nieprzemijającego, wiecznego. Tym źródłem jest oczywiście Eucharystia. I choć spotykamy się z Nią codziennie, to jednak spróbujmy spojrzeć na Nią w nieco innym, bardziej głębokim świetle, wtedy na pewno nam nie spowszednieje i za każdym razem będziemy odkrywać Ją na nowo...

Intencje Apostolstwa Modlitwy i Żywego Różańca na miesiąc maj

Ogólna:

Aby we wszystkich krajach świata kobiety były traktowane z cziłą i szacunkiem oraz by doceniano ich niezbędny wkład w życie społeczne.

Misyjna:

Aby rozpowszechniał się w rodzinach, wspólnotach i grupach zwyczaj odmawiania różańca w intencji ewangelizacji i pokoju.

Kancelaria parafialna czynna jest: w poniedziałki w godz. 16⁰⁰ – 17⁰⁰ i soboty w godz. 10⁰⁰ – 11⁰⁰. W sprawach pilnych – o każdej porze, najlepiej po mszy świętej.

Gazeta parafialna do użytku wewnętrznego.
Redaguje zespół pod kierunkiem ks. Proboszcza.
Parafia Rzymsko-Katolicka
pw. św. Wawrzyńca
we Wrocławiu Żernikach,
tel.(71)357-19-19
www.zerniki.archidiecezja.wroc.pl
parafiazerniki@op.pl

konto bankowe Parafii

32 1500 1793 1217 9006 0637 0000

druk Prograf, Wrocław
tel. 71-373-66-03
www.prograf.wroc.pl

MIŁOSIERNI CZYNEM

Fragmenty Listu pasterskiego Episkopatu Polski
o posłudze charytatywnej w Roku Miłosierdzia

Umiłowani w Chrystusie Siostry i Bracia,

przeżywamy Rok Miłosierdzia, którego jednym z celów jest ożywienie posługi charytatywnej w Kościele. Papież Franciszek w buli *Misericordiae Vultus* skierował do wiernych Kościoła gorący apel: „O jakże pragnę, aby nadchodzące lata były naznaczone miłosierdziem tak, byśmy wyszli na spotkanie każdej osoby, niosąc dobroć i czułość Boga! Do wszystkich, tak wierzących jak i tych, którzy są daleko, niech dotrze balsam miłosierdzia jako znak Królestwa Bożego, które jest już obecne pośród nas” (MV 5). Obowiązkiem Kościoła nie jest wyręczenie państwa z opieki socjalnej nad ludźmi potrzebującymi pomocy. Jednak ludziom znajdującym się w trudnej sytuacji Kościół stara się nieść balsam miłosierdzia. Czyni to poprzez głoszenie Ewangelii miłosierdzia, wprowadzanie w doświadczenie Bożej miłości na drodze posługi sakramentalnej, ale także poprzez adekwatne do potrzeb uczynki miłosierdzia chrześcijańskiego.

W Polsce wciąż są ludzie ubodzy

Trwająca już ćwierć wieku transformacja społeczno-ustrojowa i gospodarcza w Polsce nie wszystkim obywatelom przyniosła poprawę bytu. (...)

Miarą wartości systemu społeczno-politycznego państwa jest troska o najsłabsze ogniwo w społeczeństwie. Dojrzałe społeczeństwo dba o wszystkich swoich członków, wspiera słabych i stwarza dla nich szanse rozwojowe. Pomoc ludziom potrzebującym jest zadaniem

nie tylko władz państwowych i samorządowych, lecz także organizacji *non-profit*, które są wiarygodnym miernikiem rozwoju społeczeństwa obywatelskiego. Zakres ubóstwa w Polsce jest również dużym wyzwaniem dla Kościoła, który poprzez swoje instytucje, zwłaszcza parafie, zakony, Caritas, Dzieło Nowego Tysiąclecia oraz inne stowarzyszenia i fundacje, ale także przez bezpośrednie działanie swoich wyznawców spieszy z pomocą ludziom potrzebującym. Skala ubóstwa w społeczeństwie polskim pokazuje, jak bardzo potrzebne jest zaangażowanie charytatywne Kościoła.

Głównym celem misji Kościoła jest wprowadzenie wiernych do wspólnoty Bosko-ludzkiej miłości oraz stałe ich wspieranie, by w tej wspólnocie wytrwali aż do śmierci i przejścia do krainy wiecznej miłości, gdzie „nie będą już łaknąć ani nie będą już pragnąć, [...] bo paść ich będzie Baranek” (Ap 7,16-17). Przechodząc więc w tym roku Jubileuszu Miłosierdzia przez drzwi kościołów stacyjnych, modlimy się nie tylko o zyskanie odpustu zupełnego dla zgładzenia zaciągniętych przez nas win i kar, ale także o to, by brama roku jubileuszowego okazała się dla nas bramą miłosierdzia. Żeby tak się stało, należy pełnić miłosierdzie nie tylko słowem i modlitwą, lecz przede wszystkim czynem, bo jak zapewnia nas sam Zbawiciel: „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią” (Mt 5,7).

Chrześcijańska caritas

Papież Benedykt XVI w Encyklice *Caritas in veritate* oddał isto-

tę caritas chrześcijańskiej w następujących słowach: „Caritas to miłość przyjęta i darowana. Jest ona «łaską». Jej źródłem jest krynicznie czysta miłość Ojca do Syna, w Duchu Świętym. To miłość, którą Syn wylewa na nas. To miłość stwórcza, dzięki której istniejemy; to miłość odkupieńcza, dzięki której jesteśmy nowym stworzeniem. Miłość objawiona i urzeczywistniona przez Chrystusa (por. J 13, 1) oraz «rozłana w sercach naszych przez Ducha Świętego» (Rz 5, 5). Powołanie do miłości każdego chrześcijanina ma zatem swą podstawę we wszystko ogarniającej miłości Boga do ludzi, którzy są zobowiązani na tę miłość odpowiedzieć i rozszerzać ją w świecie. Najlepszym świadectwem o miłości Bożej w życiu doczesnym jest miłość bliźniego (por. 1 J 4, 20), a jej szczególnym przejawem jest posługa charytatywna, którą Kościół od początku uważał za swoje prawo i niezbywalny obowiązek”.

Kościół w Polsce, wierny miłości, jaką Bóg rozlał w naszych sercach przed tysiącem lat w momencie Chrztu, podejmuje wyzwanie wynikające z wielorakich przejawów biedy materialnej, społecznej i duchowej. Dzieli się miłością, która ma swoje źródło w Bogu i przyjmuje różne formy miłości bliźniego, pomocy charytatywnej, obejmującej nie tylko swoich wiernych, ale także potrzebujących braci i siostry w innych krajach, nie pomijając także wyznawców innych wyznań i religii. Kościół w Polsce stara się rozwijać spontaniczne i zorganizowane formy pomocy potrzebującym, pamiętając przy tym, że największą biedą człowieka jest brak wiary w Boga, który „jest miłością” (1 J 4, 8).

W posłudze charytatywnej Kościół stara się być dla świata znakiem tej miłości, którą jest żywy

Chrystus. Dlatego postrzega cel tej działalności nie tylko we wspomaganiu człowieka w biedzie doczesnej, lecz we wskazywaniu mu nadprzyrodzonego źródła miłości. Posługa miłości w Kościele ma na uwadze obronę wolności i godności człowieka. Polega na przywracaniu wolności utraconej na skutek zgubnych nałogów lub złych decyzji człowieka. Kościół przez posługę miłości stara się także chronić zagrożoną godność człowieka w podeszłym wieku, chorego, niepełnosprawnego, samotnego, uzależnionego lub wykluczonego społecznie, a także tego jeszcze nienarodzonego.

Wiara wyraża się w czynach

W ponad tysiącletniej historii naszego narodu Kościół zapoczątkował bezinteresowną pomoc bliźniemu i mimo zmieniających się warunków kontynuuje dzieła miłosierdzia. W Polsce Kościół prowadzi obecnie ponad 800 charytatywnych instytucji, które realizują ponad 5 tysięcy różnego rodzaju dzieł charytatywnych. Dzieła te prowadzą diecezje, żeńskie i męskie zakony, parafie jak również katolicy świeccy w formie różnego rodzaju fundacji i stowarzyszeń. Te dzieła powstają dzięki zaangażowaniu i pracy konkretnych ludzi Kościoła, którzy nieraz całe swoje życie poświęcają posłudze charytatywnej. W dzieła miłosierdzia jest zaangażowanych ponad 30 tys. pracowników instytucji charytatywnych. Wśród nich są księża, osoby konsekrowane i świeccy, którzy razem z ponad 80 tysiącami wolontariuszy pracują w kościelnych hospicjach, noclegowniach, wydają posiłki, opiekują się dziećmi, osobami starszymi, uzależnionymi oraz niepełnosprawnymi. Poprzez wsparcie finansowe w ich miłosiernej posłudze uczestniczy cały Kościół i obejmuje pomocą 3 miliony potrzebujących.

Na szczególną uwagę zasługuje miłosierdzie świadczone tym, których mamy wokół siebie. Dlatego tak cenne są wszelkie inicjatywy pomocowe podejmowane w naszych parafiach, takie jak roznoszenie Komunii św. chorym, odwiedzanie i pomoc pielęgnacyjna chorym, przygotowywanie paczek dla ubogich rodzin, wydawanie posiłków, odzieży, butów, itp. Dzięki ponad 60 tysiącom organizacji działającym w parafiach pomoc charytatywna dociera do ponad pół miliona osób. W tych wspólnotach ludzie potrzebujący znajdują duchowe i moralne wsparcie.

Budowanie Kościoła jako wspólnoty miłości braterskiej i wzajemnej solidarności to wielkie zadanie uczniów Chrystusa. Realizacja tego zadania wymaga od wszystkich ludzi Kościoła – jak uczył przed laty św. Jan Paweł II – otwartości na dar Bożej miłości oraz poszerzenia swojej „wyobraźni miłosierdzia, której przejawem będzie nie tyle i nie tylko skuteczność pomocy, ale zdolność bycia bliżnim dla cierpiącego człowieka, solidaryzowania się z nim tak, aby gest pomocy nie był odczuwany jako poniżająca jałmużna, ale jako świadectwo braterskiej wspólnoty dóbr” (*Novo Millennio Ineunte*, 50). Papież Franciszek dopowiada dziś, iż miłosierdzie stanowi istotę Ewangelii, a przez to także naszej wiary, ponieważ miłosierdzie jest „siłą, która zwycięża wszystko, która wypełnia serce miłością i pociesza przebaczeniem” (*Misericordia Vultus* 6).

Instytucjom i wszystkim zaangażowanym w dzieła charytatywne, pracownikom i wolontariuszom oraz wszystkim ludziom dobrej woli udzielamy pasterskiego błogosławieństwa.

15 kwietnia 2016 r.

ŚW. GRZEGORZ WIELKI (540-604)

Świętymi są jego rodzice: Gordian i Sylwia. I ciotki: Forsylia i Emiliana. Wychowywał się w pałacu, jednak Rzym, oblegany ciągle przez pogan, nie był wówczas spokojnym miastem. O karierę nie musiał się martwić. Był zdolny, wykształcony i bogaty. Urząd namiestnika, jaki mu powierzono, sprawował z godnością. Wielu mu zazdrościło. On tymczasem – po czterech latach rządów – powiedział z uśmiechem: *Grazie* (czytaj: gracje), czyli: *Dziękuję* i zaszył się – uwaga – za murami klasztoru benedyktynów. Bo mu dokuczano, że źle rządzi? Przeciwnie, był super pod każdym względem. Tyle, że nie był szczęśliwy. U benedyktynów też był super, i był w dodatku super szczęśliwy, ale nie pozwolono mu cieszyć się tym szczęściem długo. Miał trzydzieści siedem lat, kiedy papież Pelagiusz II wysłał go do Konstantynopola, stolicy Cesarstwa Wschodniorzymskiego, zwanego również Bizancjum, w charakterze posła. Grzegorz, owszem, pojechał, ale po kapiących złotem cesarskich komnatach nadal chodził w ubogim stroju mnicha. Oficjalnie łagodził konflikty, a nieofi-

cialnie uczył się języka greckiego. A że okazał się przy tym super dyplomata, papież mianował go, no cóż – swoim sekretarzem i doradcą! Niejeden marzył o takim awansie, lecz Grzegorz... Wolał żyć w klasztorze? Pewnie. Nie miał jednak wyboru. Pocieszał się więc myślą, że wróci tam po śmierci Pelagiusza. Liczył na to, że nowy papież uwolni go od światowych obowiązków, tymczasem – nie zgadniesz – na papieża wybrano właśnie jego! I to jednogłośnie. Próbował się bronić, ale na próżno. Został więc pierwszym w historii papieżem – zakonnikiem

i pierwszym w historii papieżem, który nie używał żadnych wzniosłych tytułów. Pokorą poruszał podobno nawet serca wrogów. Był mistrzem dialogu i człowiekiem odważnego ducha. Przeprowadził masę mądrych reform i umocnił zagrożoną pozycję Kościoła. I dlatego nazywany jest teraz Wielkim? Właśnie dlatego.

Słyszałeś o Mszy Świętej gregoriańskiej? Z tą Mszą to było tak. Zmarł kiedyś mnich, przy którym znaleziono pieniądze. Grzegorz tak się tym wnerwił, że kazał go pochować za karę poza klaszturem. Żał mu było jednak jego duszy, polecił więc braciom odprawić w jego intencji trzydzieści Mszy Świętych. Od tej pory odprawia się je za dusze wszystkich, którym nie zawsze było po drodze do cnotliwego życia.

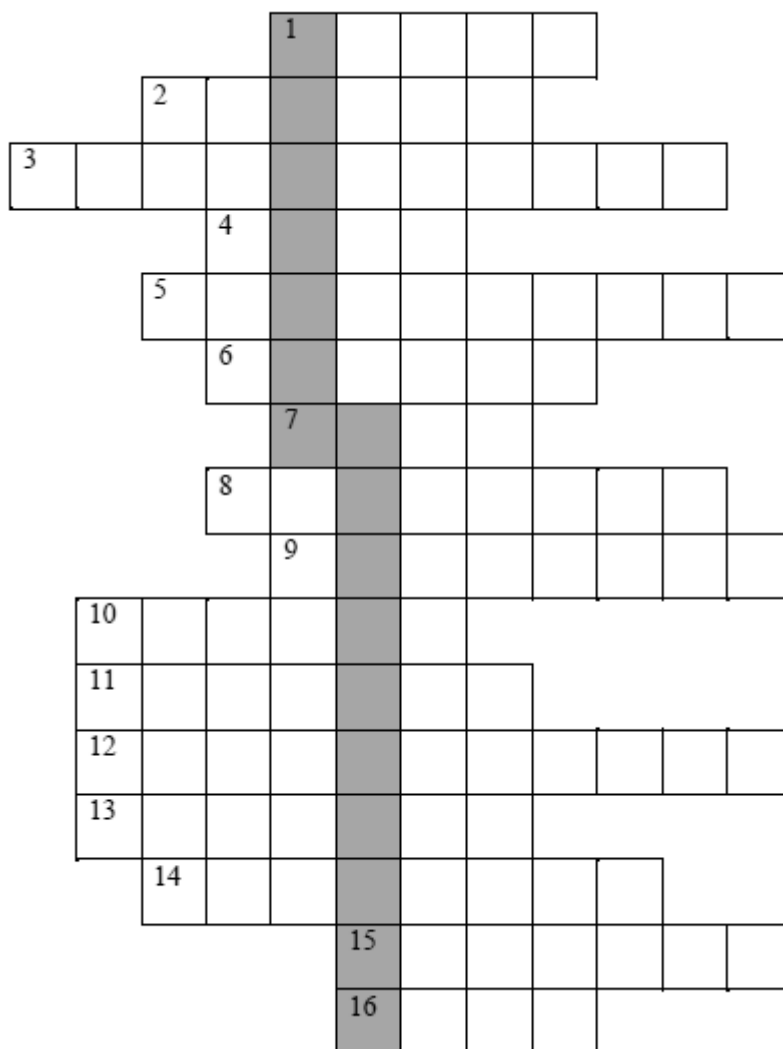
*Opowiadanie pochodzi z książki
Ewy Skarżyńskiej
„Co się w niebie święci”*

KRZYŻÓWKA MAJOWA

Rozwiąż krzyżówkę i wpisz określenia. W szarych polach powstanie hasło, które wpisz na kupon konkursowy.

Określenia

- 1) Kwiat – symbol czystości
- 2) Kwitną w maju
- 3) Ogłoszona 3 maja
- 4) Obchodzi święto 26 maja
- 5) Msza odprawiana przez wielu księży jednocześnie
- 6) Obecna pora roku
- 7) Strój lektora
- 8) W czasie Bożego Ciała
- 9) Pierwsza msza święta nowowyświęconego księdza
- 10) Apostoł, którego wspominamy 14 maja
- 11) Instytucja charytatywna Kościoła
- 12) Msza święta
- 13) Chroni przed napaścią
- 14) Stolica Polski
- 15) Pierwsza ...
- 16) Kończy modlitwę

Rozwiązanie zadania – hasło – należy napisać na kuponie i do 13 maja wrzucić do skrzynki. Skrzynka na rozwiązania będzie wystawiona na stoliku po mszy świętej na godzinę 11⁰⁰ a w innym terminie w zakrystii. Można także wysłać rozwiązanie na adres redakcji: **gazetka-dla-wszystkich@wp.pl**, umieszczając w temacie „krzyżówka majowa” (termin: piątek 13 maja).

Losowanie nagród w niedzielę 15 maja, po mszy świętej na godzinę 11⁰⁰.

KUPON – KRZYŻÓWKA MAJOWA

.....
imię i nazwisko dziecka, wiek

.....
hasło

INTENCJE MSZALNE

1 maja, niedziela – VI niedziela wielkanocna

8⁰⁰ + Czesław (m) Mikołajczyk – 2 rocznica śmierci; ++ z rodziny

9⁰⁰ + Jan Przyjemski

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ ++ Aniela, Franciszek (m) Kajda; ++ Weronika, Henryk (m) Klupczyński; ++ Michalina, Jan Ząbek; ++ Weronika, Stanisław (m) Stepukanis

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰ ++ Kazimierz, Józef (m), Jan Grabarek

20⁰⁰ ++ Kazimiera (f), Tomasz Lipiński

2 maja, poniedziałek – św. Atanazego, biskupa i doktora Kościoła

9⁰⁰

18⁰⁰

3 maja, wtorek – NMP Królowej Polski, głównej patronki Polski

8⁰⁰ ++ z rodzin Olejnik: Stanisław (m), Genowefa, Stanisław (m), Tadeusz, Marianna, Antonina

9⁰⁰

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ ++ Cecylia, Mieczysław (m) Tarasiewicz

12⁰⁰ O pokój na świecie

18⁰⁰ ++ Rodzice: Stanisława (f), Tadeusz, Rozalia, Franciszek (m)

4 maja, środa – św. Floriana, męczennika

9⁰⁰

18⁰⁰ Nowenna ku czci NMP Nieustającej Pomocy

5 maja, czwartek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Mieczysław (m) Żurawiński

6 maja, piątek – św. Apostołów Filipa i Jakuba

9⁰⁰ + Jan Brzeziński

18⁰⁰ Róża Matki Bożej Niepokalanie Poczętej

7 maja, sobota

9⁰⁰ ++ Stanisław (m), Wiktoria Pasternak; ++ z rodziny Pasternak

18⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Justyny w 10 rocznicę urodzin oraz dla rodziców Anny i Bogumiła

8 maja, niedziela – Wniebowstąpienie Pańskie

8⁰⁰ + Kazimierz Machoń – 14 rocznica śmierci

9⁰⁰

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ + Florian – 13 r. śm.; ++ Stanisław (m), Stanisław (m), Dariusz; ++ z rodzin Kowalczyk, Majtyka, Skotnickich, Bagińskich

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰ + Bolesław (m) Jaworski

20⁰⁰ + Wacława (f) Żarczyńska – 1 rocznica śmierci; ++ z rodzin Żarczyńskich, Jarosińskich

9 maja, poniedziałek – św. Stanisława, biskupa i męczennika, głównego patrona Polski

9⁰⁰

18⁰⁰ Róża świętego Symeona

10 maja, wtorek

9⁰⁰

18⁰⁰ ++ Zofia, Stanisław (m) Paździor

11 maja, środa

9⁰⁰

18⁰⁰ Nowenna ku czci NMP Nieustającej Pomocy

12 maja, czwartek

9⁰⁰ + Bolesław (m) – 26 rocznica śmierci

18⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Dominika (m) w 27 rocznicę urodzin z prośbą o potrzebne łaski

13 maja, piątek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Maciej; ++ Rodzice, Teściowie; ++ Alfreda (f), Izidor, Bogdan, Józef (m); ++ z rodziny

20⁰⁰ Dzięczynna za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Elżbiety Marko, jej męża i dzieci

14 maja, sobota – św. Macieja, Apostoła

9⁰⁰ + Wioletta Drożdżik; + Jakub Tomczyk; ++ Mieczysław (m), Milada Szymański

18⁰⁰ + Lucjan Połaczewski – 2 rocznica śmierci; ++ Zofia, Jan, Zbigniew (m), Jan Świdorscy

15 maja, niedziela – Zesłanie Ducha Świętego

8⁰⁰ + Zofia

9⁰⁰ ++ Zofia, Szczepan Łażniowski; ++ Rozalia, Kazimierz (m), Franciszka (f), Jan Paździor

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

Zapraszamy na
Nabożeństwo
ku czci św. Wawrzynca
10 maja (wtorek)
po Mszy św. na godz. 18⁰⁰

- 11⁰⁰** O zdrowie i Boże błogosławieństwo oraz opiekę Matki Bożej dla wnuków: Darii, Mateusza, Neli, Krzysia, Michałka i Dominika oraz ich rodziców i córki Ani
- 12⁰⁰** O zdrowie i Boże błog. dla Macieja w 3 rocznicę urodzin oraz dla Szymona w 6 rocznicę urodzin i dla ich rodziców
- 18⁰⁰** ++ z rodziny Kicińskich
- 20⁰⁰** O zdrowie i Boże błog. dla Jakuba Będkowskiego w 18 rocznicę urodzin oraz o potrzebne łaski dla jego siostr i rodziców
-
- 16 maja, poniedziałek – NMP Matki Kościoła**
- 9⁰⁰** O Boże błogosławieństwo dla Zofii Świdorskiej
- 18⁰⁰** ++ Marta, Zygmunt, Jerzy Krzemień; + Barbara Kasprzak
-
- 17 maja, wtorek**
- 9⁰⁰** ++ Zofia, Andrzej, Jan
- 18⁰⁰** + Jolanta Jadłowska
-
- 18 maja, środa**
- 9⁰⁰** + Marian Ząbek – 2 rocznica śmierci; ++ Rodzice, Rodzeństwo
- 18⁰⁰** Nowenna ku czci NMP Nieustającej Pomocy
-
- 19 maja, czwartek – Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana**
- 9⁰⁰** W intencji Bogu wiadomej
- 18⁰⁰** + Agnieszka Janczura; ++ z rodziny
-
- 20 maja, piątek**
- 9⁰⁰** W intencji Parafian
- 18⁰⁰** ++ Zofia, Roman Mączka; ++ Tadeusz, Aleksander (m) Mączka
-
- 21 maja, sobota – św. Jana Nepomucena, kapłana i męczennika**
- 9⁰⁰** + Cecylia Rzeźnik – 4 rocznica śmierci; ++ Ludwik (m), Ludosława (f), Józef (m)
- 18⁰⁰** ++ Rodzice: Stefan, Stefania Jędrzejczyk; + Brat: Paweł Jędrzejczyk
-
- 22 maja, niedziela – Uroczystość Najświętszej Trójcy**
- 8⁰⁰** ++ Teresa, Marian Waszak; + Wanda Puchalska
- 9⁰⁰** O zdrowie dla Marka i Boże błogosławieństwo dla ks. Bogusława Sawaryna w 30. rocznicę święceń
- 10⁰⁰** **Msza święta zbiorowa**
- 11⁰⁰** O zdrowie i Boże błog. oraz opiekę Matki Bożej dla Alicji w 55. rocznicę urodzin – intencja od wnucząt i córek z rodziną
- 12⁰⁰** O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Jana w 80. rocznicę urodzin z podziękowaniem za otrzymane łaski
- 18⁰⁰** + Marian Kiciński – 20 rocznica śmierci
- 20⁰⁰** ++ Kazimierz (m), Bożena Jakubowscy; ++ z rodzin Strzeleckich, Jakubowskich
-
- 23 maja, poniedziałek**
- 9⁰⁰** W intencji Parafian
- 18⁰⁰** ++ Jan, Katarzyna Jasina; ++ z rodziny Jasina; ++ Marcin, Maria Naprawa, ++ z rodziny Naprawa
-
- 24 maja, wtorek – NMP Wspomożycielki Wiernych**
- 9⁰⁰**
- 18⁰⁰** ++ Jan, Janina, Mieczysław (m) Paździor; ++ Antoni, Janina, Antoni, Lidia Drelichowscy
-
- 25 maja, środa**
- 9⁰⁰**
- 18⁰⁰** Nowenna ku czci NMP Nieustającej Pomocy
-
- 26 maja, czwartek – Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa**
- 8⁰⁰**
- 9⁰⁰** ++ Longin, Maria Mazurek; + z rodzin Mazurek i Białodziej
- 10⁰⁰** W intencji Parafian
- 12⁰⁰**
- 18⁰⁰** W intencji wszystkich Mam
-
- 27 maja, piątek**
- 9⁰⁰** ++ Stanisława (f), Ireneusz, Franciszka (f), Józef (m), Marzenna, Czesław (m) Hołub
- 18⁰⁰** + Tadeusz Karpio; ++ Rodzice, Siostra
-
- 28 maja, sobota**
- 9⁰⁰** ++ Kazimiera (f), Roman Paździor
- 18⁰⁰** ++ Mieczysław (m), Jan, Janina Paździor; ++ Wiktoria, Władysław (m) Czarnieccy; ++ Zofia, Kazimierz Ząbek
-
- 29 maja, niedziela – IX niedziela w ciągu roku**
- 8⁰⁰** + Maria Marko
- 9⁰⁰** + Prakseda Szyrner; ++ z rodzin Szyrner, Kaczmarek
- 10⁰⁰** **Msza święta zbiorowa**
- 11⁰⁰**
- 12⁰⁰** Msza święta prymicyjna ks. Krzysztofa Jankowskiego
- 18⁰⁰** W intencji Parafian
- 20⁰⁰** ++ Anna, Edward Kubiak
-
- 30 maja, poniedziałek**
- 9⁰⁰** ++ Marian Huminiak – 15 rocz. śm.; ++ Rodzice: Rudolf, Stefania; ++ Aleksander (m), Władysław (m), Marek, Krzysztof
- 18⁰⁰** O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Andrzeja Wrony w 52. rocznicę urodzin
-
- 31 maja, wtorek – Nawiedzenie NMP**
- 9⁰⁰** O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Krystyny i Stanisława w 41. rocznicę ślubu z prośbą o potrzebne łaski i z podziękowaniem za dotychczasową opiekę
- 18⁰⁰** + Paweł – 10 miesięcy po śmierci; ++ Antoni, Rozalia; ++ z rodzin Grobelnych, Ziemblickich, Rudników

KRONIKA PARAFIALNA

W kwietniu przez sakrament Chrztu świętego do wspólnoty parafialnej zostały przyjęte dzieci:

JFilip SKUŁA
Adam PIOTROWIAK
Katarzyna ZĄBEK

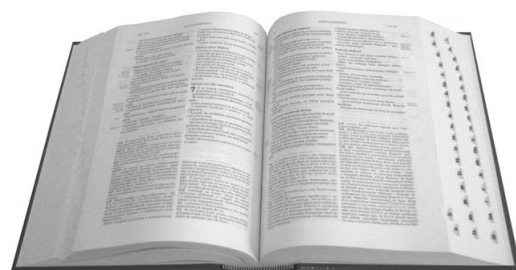
W kwietniu zmarli

+ Józefa GOLINA
+ Cecylia ŚWICA

Módlmy się o Niebo dla nich.

GRUPA BIBLIJNA

Spotyka się na plebanii
w czwartek o godz. 19⁰⁰
Zapraszamy wszystkich chętnych

Nabożeństwo Fatimskie

Od maja do października, czyli przez sześć kolejnych miesięcy, w wielu parafiach i ośrodkach religijnych, możemy uczestniczyć w nabożeństwach fatimskich. Nabożeństwa te zwane są też Różańcem Pokutnym, gdyż odprawianych są w odpowiedzi na wezwanie Matki Bożej do modlitwy różańcowej i czynienia pokuty za grzeszników.

Wezwanie Maryi, skierowane podczas objawień w 1917 roku do trojga portugalskich dzieci – Łucji, Hiacynty i Franciszka, poprzedzone było spotkaniami z Aniołem Pokoju, który uczył dzieci modlitwy za tych, którzy nie wierzą i nie wielbią Boga; wzywał ich do składania ofiar ze swoich codziennych cierpień; uczył modlitwy uwielbienia Jezusa w Najświętszym Sakramencie i udzielił im komunii świętej.

Już niedługo – 13 maja, po wieczornej Mszy świętej, wyruszymy z procesją za figurą Matki Bożej Fatimskiej. Trzymając zapalone świece w jednej ręce, a w drugiej różaniec – czynimy pokutę, módlmy się słowami tajemnic różańcowych. Na zakończenie każdej dziesiątki powiedzmy fatimski akt strzelisty – modlitwę, którą Maryja przekazała dzieciom – *O mój Jezu, przebacz nam nasze grzechy, zachowaj nas od ognia piekielnego, zaprowadź wszystkie dusze do nieba i dopomóż szczególnie tym, którzy najbardziej potrzebują Twojego miłosierdzia.*

26 maja – Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (Boże Ciało)

procesja do czterech ołtarzy
po Mszy św. na godz. 10⁰⁰